

PDW: Sztuka dyskusji i debaty - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	PDW: Sztuka dyskusji i debaty
Kod przedmiotu	09.0-WH-FiPID-FP-A-2-Ć-S14_genYIZK6
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia polska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. zw. dr hab. Stanisław Borawskidr hab. Iwona Pałucka-Czerniak, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z zasadami sztuki dyskusji i debaty.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Współczesne gatunki komunikacji społecznej: dyskusja i debata. Dyskurs publiczny – charakterystyka, typy, przekształcenia. Specyfika adresata i odbiorcy w komunikacji publicznej, elitarność a masowość w komunikacji. Sposoby przekonywania: techniki argumentacyjne, pozajęzykowe środki komunikatywne, aspekty mowy ciała.

Metody kształcenia

Ćwiczenia, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje typowe wyznaczniki komunikacji publicznej, rozróżnia kategorie adresata i odbiorcy.	KEP1_U03	aktywność w trakcie zajęćbieżąca kontrola na zajęciachtest	Ćwiczenia
Student umie w rozmaity sposób dobierać argumenty w dyskusji, w zależności od ich stopnia skuteczności i audytorium.	KEP1_U08	aktywność w trakcie zajęćbieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Słuchacz zna podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji społecznej (dialog, dyskusja, debata)	KEP1_W02	aktywność w trakcie zajęćbieżąca kontrola na zajęciachtest	Ćwiczenia
Student analizuje istniejące współcześnie formy dyskusji w środkach masowego przekazu, stosuje pozyskaną wiedzę w tworzonych przez siebie tekstach.	KEP1_K08	aktywność w trakcie zajęćbieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Aktywny udział w zajęciach, zaliczenie ćwiczeń na tekstach, test.

Literatura podstawowa

Bugajski M., *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006.

Wasilewski J., *Retoryka dominacji*, Warszawa 2006.

Decker D., *Wystąpienia publiczne. Trening dla menegerów, politykówi ekspertów PR*. Płyta CD, 2010.

Chantal St-H., *Dyskusja bez kłótni*, z fr. przeł. Elżbieta Derelkowska, Warszawa 2005.

Perelman Ch., *Imperium retoryki*, Warszawa 2004.

Pstrąg J., *Werbalne i niewerbalne techniki i strategie konwersacyjnego oponowania na materiale debat telewizyjnych*, Universitas, Kraków 2004.

Pszczołowski T., *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Wiedza Powszechna, Warszawa 1962.

Grice P., 1980, *Logika i konwersacja*, Przeł. J. Wajszczuk, „Przegląd Humanistyczny”, z. 7, s. 85 – 99.

Literatura uzupełniająca

Borawski S., Furdal A., *Wybór tekstów do historii języka polskiego*, Warszawa 1980.

Bugajski M., *Komunikat językowy i inne formy przekazu*, [w:] tenże, *Językoznawstwo normatywne*, PWN, Warszawa 1993, s. 60-67.

Bugajski M., *Odbiorca i adresat w procesie komunikacji*, [w:] tenże, *Językoznawstwo normatywne*, s. 435-451.

Cichobłaziński L., *Techniki negocjacji i mediacji*, Częstochowa 2008

Cieślak R., *Retoryka ciała w dyskursie publicznym*, Toruń 2008.

Dobaczewski A., *Cechy składniowe i semantyczne polskich dopowiedzeń potwierdzających*, Warszawa 1998.

Dobrzyńska T., *Jak się zaczyna i kończy wypowiedź*, „Pamiętnik Literacki” 1969, z. 2.

Doliński D., *Techniki wpływu społecznego*, Warszawa 2005.

Domachowski W., *Psychologia komunikacji niewerbalnej*, Toruń 1993.

Dul A. R., *Komunikacja niewerbalna w teorii i badaniach*, [w:] *Komunikacja międzykulturowa. Zbliżenia i impresje*, pod red. A. Kapciuk, Korporowicza L., Tyszkowski A., Warszawa 1995.

Fisher R., Ury W., *Dochoząc do TAK*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1991.

Grochowski M., *O miejscu interiekcji w systemie gramatycznym języka. Na przykładzie współczesnego języka polskiego*, „Prilozi” 1987 12, s. 51-59.

Hall E. T., *Bezgłośny język*, Warszawa 1987.

Hill R., *My Europejczycy*, Warszawa 2004.

Jabłońska-Bonca J., *Prawnik a sztuka negocjacji i retoryki*, Wydaw. Prawnicze "LexisNexis", Warszawa 2002.

Kita M., Grzenia J. (red.), *Czas i konwersacja*, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2006.

Kmita J., *Wykłady z logiki i metodologii nauk dla studentów wydziałów humanistycznych*, Warszawa 1973.

Kozioł R., *Debata samorządowa w czasach pierwszej Solidarności*, Kraków 2004.

Krauz M., *Zdania inicjalne w języku polskim*, Rzeszów 1996.

Leibniz G.W., *Tabulae definitiorum*, tłum. M. Kamińska, A. Werpachowska, [w:] *Słownik i semantyka. Definicje semantyczne*, pod red. E. Janus, Wrocław 1975, s. 8-90.

Lindenfield G., *Asertywność czyli jak być otwartym, skutecznym i naturalnym*, „Ravi”, Łódź 1995.

Łada A., *Debata publiczna na temat powstania Centrum przeciw Wypędzeniom w prasie polskiej i niemieckiej*, Wrocław 2006.

Marciszewski W. (red.), *Mała encyklopedia logiki*, Wrocław 1970.

Murdoch A., *Prezentacje i wystąpienia w public relations*, Warszawa 2000.

Nęcki Z., *Komunikowanie interpersonalne*, Wrocław 1991.

Paduczewa J., *Presupozycje a inne typy informacji zdaniowej nie wyrażonej explicite*, „Przegląd Humanistyczny” nr 6, 1987, s. 93-107.

Pease A., *Język ciała. Jak czytać myśli ludzi z ich gestów*, Kraków 1992.

Pisarkowa K., *O komunikatywnej funkcji przemilczenia*, „Zeszyty Prasoznawcze” R. XXVII, 1986, nr 1.

Pszczołowski T., *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Warszawa 1974.

Spillane M., *Zaprezentuj siebie*, Warszawa 2003.

Stanosz B., Nowaczyk A., *Logiczne podstawy języka*, Wrocław 1976.

Stelmach J., *Kodeks argumentacyjny dla prawników*, Kraków 2003.

Szopski M., *Komunikowanie międzykulturowe*, WSiP, Warszawa 2005.

Szymanek K., *Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny*, Warszawa 2004.

Śledź A., *Próba przedstawienia zależności składniowych polskich przerywników*, „Prace Językoznawcze UWM” II, 2000, s. 161-168.

Thiel E., *Mowa ciała zdradzi więcej niż tysiąc słów*, Wrocław 2001.

Tkaczyk L. (oprac.), *Komunikacja niewerbalna*, Astrum, Opole 1997.

Ury W., *Odchodząc od NIE*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa, 1995.

Walas T., *Zawiązany język. O kłopotach z dyskursem publicznym*, [w:] *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, pod red. R. Przybylskiej i W. Przyczyny, Kraków 2001, s. 121-135.

Widłak S., *Tabu i eufemizm w językach nowożytnych*. „Biuletyn PTJ” XXII, 1963, s. 89-102.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 03-10-2018 15:54)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ